

Wtorek, 23 października 2018 r.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2018)0385

Konsultacja w sprawie przywilejów i immunitetów Alfonsa Luigiego Marry

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 2018 r. w sprawie wniosku o konsultację w sprawie przywilejów i immunitetu Alfonsa Luigiego Marry (2018/2058(IMM))

(2020/C 345/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o konsultację w sprawie przywilejów i immunitetu Alfonsa Luigiego Marry przekazany dnia 7 marca 2018 r. przez sąd apelacyjny (Corte d'Appello) w Neapolu (Włochy) w związku z postępowaniem sądowym wszczętym przeciwko A. L. Marrze (nr sprawy odpowiednio 4831/2015 RG i 4832/2015 RG) i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 17 kwietnia 2018 r.,
 - po wysłuchaniu wyjaśnień Alfonsa Luigiego Marry, zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 8 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
 - uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 12 maja 1964 r., 10 lipca 1986 r., 15 i 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r. oraz 17 stycznia 2013 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 11 czerwca 2002 r. w sprawie immunitetu włoskich parlamentarzystów i praktyki władz włoskich w tym zakresie ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 5 ust. 2 i art. 9 ust. 14 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0325/2018),
- A. mając na uwadze, że Alfonso Luigi Marra był posłem do Parlamentu Europejskiego w okresie od dnia 21 lipca 1994 r. do dnia 19 lipca 1999 r.;

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 maja 1964 r., *Wagner/Fohrmann i Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 lipca 1986 r., *Wybot/Faure i inni*, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; wyrok Sądu z dnia 15 października 2008 r., *Mote/Parlament*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., *Marra/De Gregorio i Clemente*, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., *Gollnisch/Parlament*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Sądu z dnia 6 września 2011 r., *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., *Gollnisch/Parlament*, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

⁽²⁾ Dz.U. C 261 E z 30.10.2003, s. 102.

Wtorek, 23 października 2018 r.

- B. mając na uwadze, że przeciwko A. L. Marrze wszczęto dwa rodzaje postępowań sądowych w związku z zarzucanymi szkalującymi wypowiedziami, które zamieścił w ulotce z dnia 19 września 1996 r., tj. kiedy był posłem do Parlamentu Europejskiego; mając na uwadze, że A. L. Marrze nakazano wypłacenie odszkodowania poszkodowanym zarówno w sądzie pierwszej instancji (wyroki z dnia 17 i 22 lutego 2000 r.), jak i w sądzie drugiej instancji (wyrok z dnia 6 marca 2002 r.); mając na uwadze, że na wniosek A. L. Marry decyzjami z dnia 20 lutego 2007 r. włoski Sąd Najwyższy (Corte di Cassazione) skierował sprawę w trybie prejudycjalnym do Trybunału Sprawiedliwości w sprawie wykładni przepisów wspólnotowych dotyczących immunitetu posłów do Parlamentu Europejskiego;
- C. mając na uwadze, że w międzyczasie Parlament przyjął rezolucję z dnia 11 czerwca 2002 r. w sprawie immunitetu włoskich parlamentarzystów i praktyki władz włoskich w tym zakresie; mając na uwadze, że przy tej okazji Parlament stwierdził, że sprawa Alfonsa Luigiego Marry stanowi *prima facie* przypadek objęty immunitetem bezwzględnym, w związku z czym należy zwrócić się do właściwych sądów o przekazanie Parlamentowi dokumentów koniecznych do ustalenia, czy przypadek ten jest objęty immunitetem bezwzględnym przewidzianym w art. 8 protokołu nr 7, oraz że należy zwrócić się do właściwych sądów o zawieszenie postępowania do czasu zapadnięcia ostatecznej decyzji Parlamentu; mając na uwadze, że z postanowień odsyłających do Trybunału Sprawiedliwości wynika, że rezolucja ta nie dotarła do sądów włoskich;
- D. mając na uwadze, że w kontekście wspomnianego odesłania w trybie prejudycjalnym Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że jeżeli przed sądem krajowym zostało wniesione powództwo przeciwko posłowi do Parlamentu Europejskiego i sąd ten został poinformowany, że wszczęto zostało przewidziane w Regulaminie PE postępowanie w sprawie skorzystania z przywilejów i immunitetów przysługujących temu posłowi, rzeczony sąd powinien zawiesić postępowanie sądowe i zwrócić się do Parlamentu o zajęcie stanowiska w jak najkrótszym terminie⁽¹⁾;
- E. mając na uwadze, że w następstwie orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości wyrokiem z dnia 10 grudnia 2009 r. włoski Sąd Najwyższy skierował sprawę z powrotem do Sądu Apelacyjnego w Neapolu, tak aby mógł on orzec w sprawie A. L. Marry w świetle zarówno rezolucji Parlamentu z dnia 11 czerwca 2002 r., jak i odpowiedniego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości; mając na uwadze, że wyrokami z dnia 5 grudnia 2012 r. Sąd Apelacyjny, nie zawieszając postępowania i nie wnosząc o opinię Parlamentu, potwierdził swoje wcześniejsze wyroki, w których A. L. Marrze nakazano wypłacenie odszkodowania stronom poszkodowanym; mając na uwadze, że na mocy wyroków z dnia 30 kwietnia 2015 r. włoski Sąd Najwyższy uchylił decyzje Sądu Apelacyjnego i przekazał mu sprawę do ponownego rozpoznania, tak by sąd ten mógł zawiesić postępowanie i zwrócić się do Parlamentu o wydanie opinii; mając na uwadze, że Sąd Apelacyjny w Neapolu rzeczywiście zadecydował o zawieszeniu postępowania, a pismem z dnia 27 stycznia 2018 r. zwrócił się do Parlamentu Europejskiego o opinię w sprawie przywilejów i immunitetów Alfonsa Luigiego Marry;
- F. mając na uwadze, że art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej wykluczają się wzajemnie⁽²⁾; mając na uwadze, że rozpatrywana sprawa dotyczy jedynie zarzutu dyskryminujących opinii wyrażonych przez posła do Parlamentu Europejskiego; mając na uwadze, że zastosowanie art. 8 jest zatem oczywiste;
- G. mając na uwadze, że na mocy art. 8 Protokołu nr 7 wobec posłów do Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego, ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych; mając na uwadze, że taki immunitet w zakresie, w jakim ma chronić swobodę wypowiedzi i niezależność posłów europejskich, należy uznać za immunitet bezwzględny, który uniemożliwia wszczęcie postępowania sądowego z uwagi na wyrażoną opinię lub stanowisko zajęte w głosowaniu w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych⁽³⁾;
- H. mając na uwadze, że Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że opinia, aby mogła być objęta immunitetem, powinna być wypowiedziana przez posła do Parlamentu Europejskiego „w czasie wykonywania [przez niego] obowiązków służbowych”, z czego wynika tym samym wymóg związku wyrażoną opinią a obowiązkami parlamentarnymi; mając na uwadze, że taki związek musi być bezpośredni i oczywisty⁽⁴⁾; mając na uwadze, że nawet jeżeli zarzucane szkalujące wypowiedzi miały miejsce w latach 1996–2001, przed wyrokiem wydanym w 2011 r. w sprawie Patriciello, faktem pozostaje, że sądy włoskie zwróciły się o opinię do Komisji Prawnej w 2018 r., czyli po wydaniu tego orzecznictwa;
- I. mając na uwadze, że okoliczności sprawy, wynikające z przedstawionych Komisji Prawnej dokumentów oraz z wysłuchania w komisji, wskazują na to, iż wypowiedzi A. L. Marry nie miały bezpośredniego i oczywistego związku z jego obowiązkami parlamentarnymi;
- J. mając na uwadze, że w związku z opiniami wyrażonymi przez niego w rozpatrywanej sprawie nie można zatem uznać, iż Alfonso Luigi Marra działał, wykonując obowiązki służbowe posła do Parlamentu Europejskiego;

⁽¹⁾ Sprawy połączone C-200/07 i C-201/07 *Marra*, op. cit., pkt 43.

⁽²⁾ Sprawy połączone C-200/07 i C-201/07 *Marra*, op. cit., pkt 45.

⁽³⁾ Sprawy połączone C-200/07 i C-201/07 *Marra*, op. cit., pkt 27.

⁽⁴⁾ Sprawa C-163/10 *Patriciello*, op. cit., pkt 33 i 35.

Wtorek, 23 października 2018 r.

1. uważa, że opinie wyrażone przez Alfonsa Luigiego Marrę nie są objęte immunitetem parlamentarnym w rozumieniu art. 8 protokołu nr 7;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwym władzom Republiki Włoskiej i Alfonsowi Luigiemu Marrze.
-